

INFORMATION SERVICE OF FREE CZECHOSLOVAKIA

Pramen musí být uveden.
22.12.1950. F. C. I.
COPYRIGHT RESERVED.

Prague, Bern, Brussels, Chicago, Cleveland, Copenhagen, To Awamutu,
Hilversum, Ludwigsburg, Melbourne, New York, Oslo,
Stockholm, San Francisco, Vienna, Washington

37, Tregunter Rd., LONDON, S.W.10 (Reg. No. 663422) Telephone: FREMANTLE 9410 č. 23/II.

Dr. S. R. (Vatikán):

113. SITUACE KATOLICISMU V ČESKOSLOVENSKU PO POSLEDNÍM PROCESU.

Česká příloha F.C.I.

(Dnešní situační zpráva je psána mužem, který zaujímal vysoké postavení v Čs. katolickém hnutí a nedavno opustil republiku.)

Politický soud nad devíti kněžími vlastenci, který se konal v Praze na Pankráci od 26.11. do 2.12.t.r. prokázal jasně, že, že pravá vina souzených a odsouzených kněží nebyla ani špionáž, ani velezrada, ani jiný podobný důvod, nýbrž jen jejich věrnost k církvi římsko-katolické. Tuto pravou vinu odsouzených nezakryje ani jejich vlastní doznání, které je svobodným lidem nepochopitelné, ale které je důkazem hrůzných metod, užívaných při výslechu komunistickou t.zv. justicií. V komunistickém státě je poslušnost nejvyšší hlavě církve římskokatolické - papeži zločinem. Zločinem je uznávat platnost církevního práva a řídit se jím. Zločinu se dopouštějí biskupové, když vydávají pastýřské listy a dávají kněžím pokyny v záležitostech čistě církevních. Zločinu se dopouštějí kněží, kteří vykonávají nařízení svých biskupů. Zločinem je hájit právo římskokatolické církve na výchovu dětí. Krátký pohled na situaci římskokatolické církve v CSR stačí, abychom se přesvědčili, jak ta komunistická náboženská svoboda ve skutečnosti vypadá.

Biskupové. Po únorovém puči v r. 1948 se komunisté neodvážili otevřeného pronásledování církve z obavy před odporem obyvatelstva, z velké části katolického. Zvolili taktiku nepřímou, ale tím nebezpečnější. Pomocí tisku a rozhlasu snažili se namluvit věřícím, že stát má dobrou vůli, aby mezi ním a církví došlo k dohodě. Ve skutečnosti však komunistická propaganda zakrývala těmito frázemi úmysl komun. režimu: ujařmit si církev a učinit z ní povolný nástroj a poslušnou služku svého marxistického učení a svých záměrů. Tento zákeřný manevr se nezdařil díky prozíravosti a pevnosti čs. biskupů, kteří jasně prohlásili v jednom svém listě min. Čepičkovi: 'Nezradíme ani stát, ani národ; nezradíme však ani Boha, ani církev.' Za tuto svou věrnost musili biskupové pykat ztrátou svobody. Čtyři z biskupů dnes strádají ve vězení: Dr. Stan. Zola, světící biskup olomoucký, dr. Michal Buzalka, světící biskup bratislavský, dr. Josef Barnáš, světící biskup ze Spišské N. Vsi a dr. Jan. Vojtašák, biskup spišský. Ostatní biskupové jsou prakticky uvězněni ve svých residencích. Pražský arcibiskup dr. Josef Beran nevyšel ze své residence od 14.6.1949, kdy byl naposledy v katedrále sv. Víta. Olomoucký arcibiskup dr. Josef Matocha neopustil svou residenci od páté neděle postní letošního roku. Veškerý styk biskupů s kněžími je znemožněn. Všechna jejich korespondence, i osobní, je zadržována a prohlížena. Biskupové nesměli ve Svatém týdnu sestoupit do svých katedrál, aby tam vykonali obvyklé pontifikální funkce. Udělování sv. bířmování bylo letos zakázáno. Personál biskupů byl vyměněn a nahrazen komunisty a každý jejich krok v residencích je hlídán policií. A při tom jsou tyto neochvějná bojovníci za práva církve a práva lidská soustavně tupeni, jako úhlavní nepřítelé lidu. Pravom však mohli o sobě říci v pastýřském listě, který byl čten věřícím 19.6.1949: 'Vyšli jsme z lidu; jsme kosti z jeho kostí'. - 'Vy sami víte, velmi dobře, že vaši biskupové nejsou kapitalisté; jistě bychom na tom byli dnes lépe po stránce hmotné, kdybychom byli ochotni voliti cestu Jidášovu.' A lid to dobře ví. Kdyby dnes bylo možné v CSR svobodně hlasovat, která osobnost je nejpopulárnější a nejoblíbenější, jsem si jist, že by to byl pražský arcibiskup dr. Josef Beran.

Kněží. Velkou útechou pro těžce zkoušené pastýře je jistě věrnost jejich kněží. Pro svobodného občana svobodné země je těžko si představit oběti, které ukládá denní život kněží v CSR. Každý kněz, i ten správce nejzapadlejší farnosti, je pod dohledem t.zv. církevního referenta, fanatického komunisty, zaměstnance ONV. Každý takový církevní ref. navštěvuje své kněze někdy i několikrát týdně, rozmlouvá s nimi po celé hodiny a snaží se prostudovat jejich osob. vlastnosti, soc. ps. tavení, aspirace, jejich slabosti a případně nedorozumění s církevními představenými. Výsledky těchto rozmluv slouží referentovi když se jedná o to, aby přemlouváním, sliby, vyhrožováním i násilím vynutil na knězi nějaké prohlášení v duchu 'lidově demokratickém'. Referent má po ruce lidi, kteří sledují kněze krok za krokem a podávají mu zprávy, kam chodí, s kým se stýká, o čem vykládá a co káže v kostele. Od svého biskupa nemůže dnes kněz očekávat pokyny, mnohdy se nemůže poradit ani se svým spolubratrem, poněvadž veškeré schůzky kněží jsou přísně zakázány. K tomu se přidružuje neustálý strach, že v noci zastaví před farou auto a odveze ho do vězení. A přece převážná většina kněží zůstala pevná a věrná Bohu, církvi a národu. Ze 7.000 světských a řeholních kněží jen asi 30 až 40 se jich dále zlákat komunistickými sliby, nebo zastrážit

výhrůzkami. Počet těch kněží, kteří zaplatili svou věrnost církvi vězením, dosahuje dnes již jistě jedné třetiny z celkového počtu kněžstva. Nebudeme daleko od pravdy, počítáme-li dnes ve vězení přes 500 světských kněží, ku kterým nutno připočítat na 1.500 kněží řeholních, bratří i novicu, internovaných v dubnu t.r. Stejně tak trpí všechny řeholní sestry, které byly na podzim vyvezeny ze svých klášterů do sběrných táborů.

S e m i n á ř o. Bez kněžského dorostu je církev katolická odsouzena k zániku. Proto komunisté v CSR zrušili lotos všechny biskupské semináře a theologické fakulty a bez souhlasu ordináře zřídili ústřední semináře a fakulty v Praze a v Bratislavě. Účel je jasný: vychovávat kněze, kteří by hlášením marxisticko nauky pomáhali komunistům budovat socialismus. Jsou zprávy, že mezi novými posluchači na těchto fakultách jsou studenti i bez vyznání a jiného náboženského vyznání, dokonce i - dívky. Z bývalých katolických bohoslovců je tam z Čech asi deset, z Moravy žádný. Proto byli bývalí katol. bohoslovci povoláni na vojnu. Ve skutečnosti byli posláni do pracovních táborů.

V ě ř í C í. Přes úpornou snahu komunistů, podporovaných ďábelsky rafinovanými podvody a lžemi, nepodařilo se oddělit věřící lid od biskupa a kněží. Celý podnik s t. zv. 'K a t o l i c k o u A k c í' se setkal s úplným nezdarem; komunisté sami několikrát přiznali, že 'Katolická Akce' nedisponuje masami věřících. Jsou případy, že věřící svého kněze hlídají a brání před zatčením. Tak tomu bylo zvláště na Slovensku, kde mnozí věřící zaplatili svou lásku ke knězi žalářem i životem. Z obavy před srážkami s věřícími vykonává policie zatýkání kněží v noci, nebo se uchyluje k jiným podvodům. Tak na př. na Moravě byli dva kněží povoláni na ONV pod záminkou přidělu cementu na opravu fary a již se nevrátili.

N á b o ž o n s k ý ž i v o t. Pokud se týče náboženského života věřících, jsou v mnohých krajích zřejmé známky jeho prohloubení: kostoly mnohde přeplněné, větší účast u svátostí a mnohé případy návratu vřázných katolíků k praktickému náboženskému životu.

P l á n k o m u n i s t ů. Noni vyloučeno, že po stránce zevnější komunisté tento boj vyhrají a církev katolickou organizačně zničí. V tajném oběžníku, zaslaném církevním referentem počátkem tohoto roku si komunisté stanovili na zničení církve dobu tři let. Již dnes jsou u nás celá kraje bez kněží, stovky kostelů bez světél věčných lamp. Ale pod troskami církve bude dále plát plamének víry našeho lidu a ten se sobokrutějším násilím a nenávistí bezbožských tyranů nepodaří nikdy utlumit. Tento plamének - očistěný utrpením - zaplápolá a zasvítí znovu jasným světlem v den, který určí novyzpytatelná Boží Prozřetelnost.

C o s o u d í c í r k o v n í k a n u h y. Církevní kruhy v Římě hledí na soud s dovítí kněžími mučedníky v Praze s velkým politováním. Nejbližší spolupracovníci biskupa, světící bisk. dr. Zola, opatí Jarolímek a Opasok, prelátí Čihák a Švec, I. sekretář arcib. Borana Msgr. Boukal, P. Mrtvý, tajemník pražské nunciatury a dr. Mandl, ředitel Katol. Akce, byli odsouzeni průměrně na dvacet let do těžkého žaláře, protože šířili pastýřské listy, podávali papežské nunciatury zprávy jako drávo, prostě, že konali svou kněžskou povinnost. Procesem měla být zasažena církev ve své hlavě: Vatikán stál před soudem komunistů. Byl to výsměch objektivní spravedlnosti. Ubohé oběti komunistického teroru byly nejprve ve vězení nervově a duševně zničeny, tak že se staly pouhými loutkami v rukou fanatických soudců, resp. komunistického režimu, za nímž stojí jen mizivá menšina obyvatelstva. Nejbližší spolupracovníci biskupa měli být v očích lidu zdiskreditováni, zatím se však strujcové snížili sami, pokud je to ještě možno. Takového ponížení a neucty k lidské důstojnosti nebylo dosud v dějinách. Snad otevře oči všem čestným lidem ve světě.

Nyní nepochybně bude postaven před soud sám arcibiskup pražský, dr. Boran, ale církev v katakombách bude žít tím intenzivněji a věrněji.

(FCI/Dr.S.R.,V.)

(Puvodní zpráva - přetisk dovolen pouze po dohodě s FCI.)

Redakce FCI v Londýně a všichni její redaktoři, spolupracovníci a dopisovatelé doma v Československu i po celém světě přejí v á o m, kteří dostávají do rukou naše anglické, české, holandské, norské, portugalské, německé a jiné články a zprávy, radostnou V á n o ě n í pohodu a mnoho, mnoho zdaru v N o v é m r o c e . Kéž by přinesl národu doma osvobození ze současné tyranie a nám exelántum otevřel bránu návratu. Do té doby pak je na nás na všech ve spolek, abychom každý ze svých nejlepšíh sil a s obětavostí k tomuto cíli pracovali. Tož : pokoj lidem dobré vule !

JJ*RP*JM*(Londýn)FS,VR.(Ldwbg)J.K.(Chicago)J.Sch.,JS.(C.B.)DV(Oslo)
Ing.F.K.(Kodan)EL(Cleveland)VD(N.York)VS(Londýn)PP(Vidon)FV(Melbourne)
M.L.(Canberra)Dr.EK(San Francisco)RH(Montreal)Dr.FG(Bern)JH(De Bilt)
J.D.(Te Awarutu,NZ)FP(Londýn) 19.12.1950

To je příhoda 25 čs. vojáků-dobrovolníků, kteří byli v r. 1940 po rozbití fronty zaskočeni ve Francii. Později uprchli ilegálně do Afriky a odtud se propašovali lodí vezoucí demobilizované černochoy na ostrov Martinique v Malých Antilách. Pak prchali dále na anglický ostrov Sv. Lucii a konečně konvojem petrolejových lodí přes Bermudy, kolem Islandu do čs. armády vbojující Anglii. Když jedna loď byla torpedována, sedm jich utonulo; dva padli jako letci, jeden jako parasutista, jiný s de Gaulovou armádou v poušti, dva pak byli vykonní parasutisté a většina ostatních později v bojích raněna. Zbývá jich již jen pět ...

Venku se střídá žhavý den s tropickým lijákem. Polonazi černoši svíjí se a křepčí v rytmu bubny a ostatní v kruhu plácají dlaněmi monotónně blekotající podivnou melodii zrozenou kdesi u pranění Senegalu. Tropy slaví Vánoce.

V baru černošského hotelu, kde posedávají debrujáři (doubrouillez vous-probijte se), je šera. Dva hrají šach a ostatní naslouchají rozčilenému vyprávění poručíka Kovandy:

"...představte si kluci, náš frontových vojáků si nikdo ani nevšiml a nepřejte si vědět, kdo dnes bude sedět u středověčerní tabule pana guvernéra...!"

Vedle sedící Gazdik sraštil čelo a vystěkl: "Tak oni chápou demokracii, ale stejně od těch snobů nic nemožem čekat; ale že ani z Londýna ani z Ameriky nepřišla odpověď?" hořce pronášel mluvčí, "vsichni se na nás vykašlali, co pak jim záleží na pár vojácích ztracených kdesik na ostrove..."

Po chvíli dusného mlčení se pohnul aspirant Prošek: "Nezáleží na středověčerní večeri pana guvernéra, nezáleží vůbec na nějakých vojácích, ale na tom, že těch 25 jsou jediní z 12000 čs. vojáků ve Francii, kteří se přes všechnu tu bídu fronty a odboje dostali až sem a opět chtějí jít do své armády. To je věc, kterou si měl uvědomit jak pan ministr v Londýně, tak pan vyslanec v Americe. Kdyby představitelé jiných národů měli takovou skupinu, rozezvučeli by všechny trouby propagandy. Naši o nás však neprojevují ani ten povinný zájem," hovořil stále prudceji Prošek a na snědých, zpocených tvářích jeho přátel se objevil vzrůstající vztek. "Nemají zájem, protože jsme nedostali odpovědi na desítky našich dopisů a proto zasedají teď ke stolu pana guvernéra podvodníci, kteří na žádné frontě nebyli a panáci, pro které válka je jen 'business'."

"Pojďme jim to říct!" vyskočil Kovanda, "pojdme udělat kravál!" - "Pojďme, kluci, jdem na to!" opakovaly zuřivé hlasy. Všichni vyskakovali, křesla se lomozivě kácela, když náhle v tom křiku a dohadování zachrčelo radio a ozval se český hlas: "Haló, volá Boston!" A když hřmotný Alois rozčileně doladil, hlas oznamoval, že budou vysílat na gramofonové desce melodran přednášený vojáky z Anglie.

"Držte huby!" zakřikl Alois povykující. Několik těžkých pěstí ještě bouchlo na stůl a několik kopanců odhodilo židle, než se rozbouření uklidnilo.

"... tak bude vždy, malověrní, tak bude vždy, kvííí!" zakvílolo radio a chvíli trvalo, než hlas byl opět zachycen. Pak zprávy hlásily, že Čechoslováci byli zasazeni v Lybii; prezident prohlásil, že povinností každého v zahraničí je aktivně zúčastnit se boje. Zas to zaskučelo a zpocený Alois doladoval, "... a nyní něco zajímavého," hovořil hlasatel "máme tu dopis od našich vojáků z Castries z britských Malých Antil, kteří uprchli přes Afriku po porážce Francie na Martinique..." Místnost rázem napjatě ztrnula a ztichla, skloněné hlavy se vypjaly, tváře vojáků vyjasnily a oči zanízily.

"Zdravíme Vás, legionáři z Castries, a přejeme Vám šťastné a veselé Vánoce. Vaše cesty byly těžší a obtížnější než druhých, ale neztrácejte naději, buďte dobré mysli - Vlasti zdar - zvítězíme!"

"Cha-chaáá -slyšeli jste, kluci? tak přece někdo nezaponěl - hurááá, ať žijou naši v Americe!" Hlasy rvaly, židle i stoly se opět kácely, chlapi vyskakovali, objímali se, radostně zvanili a tvářili se jakoby právě skončila válka a zítra měli odejet domů. Rum toho večera tek proudem, neboť život byl opět krásný i když venku crčel tropický liják. F. MASTNÝ

NOVÁ QUINEA: Z českých luhů a hájů uchýlilo se deset Čechoslováků do 'zeleného pekla'. Naše krásné jaro a zimu zaměnili za věčné vedro a malarii... Nestěžujeme si však, vážně si svatého klidu a pokoje, který máme - čkame, doufáme, věříme... Z konce světa prosíme odpovědné činitele našeho exilu, aby se v zájmu společného boje proti komunistickému nepříteli národa a lidstva již konečně spojili a zanechali hádek. Mějte se vsichni o vánocích a Novém roce dobře, srdečně přeje:

Ph. Mr. V. J. Holna, N. Quinea

ŠVÝCARSKO: Jen v jednotě je síla. Jak dlouho ještě budeme čekat, než se dle toho ti, kteří se k vedení sami přihlásili, konečně začnou řídit? Pěkné svátky a mnoho úspěchu! Emigrace a krajané ve Švýcarsku.

NĚMECKO: Teče voda, teče z domova okolo nás a po ní posílá do celého světa 206 Čechoslováků svá vánoční blahořící. AWL sh, Hamburk

AUSTRALIE: Redakci a čtenářům "Čechoslováka" přeji Milostiplně užití Svátku Vánočních a Čs. exilu do Nového Roku 1952, aby neplýtvá energií ve vzájemných sporech, ale veškeré své schopnosti plně využil k boji proti komunismu a byl před celým světem důstojným reprezentantem trpícího národa. J. Nermut, předseda Ústředí Čs. demokratických organ. v Australii a N. Zélandu.

LONDÝN: Srdečně pozdravujem domov a exil z příležitosti tohotočasných nepokojných Vianoc v nádeji šťastnějších sviatkov Pokoja v budúcnosti. Váš D.P. Londýn

KANADA: Dnes na Vás vzpomínáme mnohem víc, než kdy jindy. Žijte s námi ve velké víře, že svoboda se opět stane skutečností na celém světě. A buďte veselí, neb ta, po které toužíte, již přichází, již je jen na dosah ruky... Tak vzkazujte o Vánocích domovu i exilu V.T. Ontario, K.

DALŠÍ VÁNOCNÍ VZKAZY otiskneme na třetí straně "Čechoslováka" příští týden. "Č"

PO CELÝ ROK k nám zlehčují opisy z dalek zemí a moří tepot hřejivě teplého a přece tak bolestné ho srdce Exilu. Jedním stejným rytmem zní, jednou touhou a vykřikem: "Jsme z jedné matky, již dost svárů a nevolí, snávejme se, milujme se, abychom s vrátili tam, kam toužíme..." My dodáváme: "Naš úspěch bude úměrný našemu náporu. Záleží na nás, stanou-li se Vánoční přání a modlitby naše skutkem. Neplačme nad sebou, ale pracujme a bojujme za domov i za sebe!"

VESELÍ SVĚTĚLNÝCH ČASŮ A ŠTĚSTÍ V ROCE SVOBODY

ZENI PREJEME DOMOVU I EXILU: Za redakci FCI a "Čechoslovák": RPJ a JJ, MS, JP (Londýn) JK, JF (Chicago) E.K. (San Francisco) DrM (Murnau) JD (N. Zeland) JH (Amsterdam) FG (Bern) JV (Oslo).

HABEŠ: Nejteplejší vánoce ve studené válce a 'Na shledanou' o příštích doma-Vám přejí: Sousedé z Habeše...

USA: Přejí všem lidem dobré vůle, aby bylo více vzájemné důvěry a pochopení mezi lidstvem a aby vedoucí činitelé zapoměli na osobní ambice a spory a snažili se jednat jako prostý lid, který si přeje porozumění, klid a mír. E.K.

AUSTRALIE: Posíláme přání prastaré, stále krásné a hřejivé: Všem šťastné Vánoce a N.R. L. a N. Sydney.

MEXIKO: Srdečné vánoční pozdravy FCI a 'Č', které konají tak dobrou službu nám exulantům i přátelské cizince s přáním, aby se v příštím roce už přesídlily s námi všemi do Prahy.

Dr. V. Láška

AUSTRALIE: Jeden z pasažérů lodi 'Skougum', které osud zavál do 'klokaní země', přeje radostné prožití vánočních svátků spolu gestujícími a všem věrným Čechoslovákům po celém širém světě. F.T. Adelaide

KANADA: Pozdravy z hlubokých lesů Kanady, kde se ženou rubáme dřevo a kde ke zdraví a svobodě nám chybí české čtení, jako pouto s domovem. J.V. Ont.

AUSTRALIE: Moje vánoční přání: Na shledanou se všemi ve svobodné vlasti! V.N. New South Wales.

ITALIE: Z Říma, kolébky práva, přeje všem přátelům i neznámým, aby věčná zář hvězdy betlémské zahrnala do temnot faleš a zlohvězdy rudé... J.P. Řím

J.RH SIE: Příjemné vánoce všem nepochopeným vlastencům přeje notorický uprchlík. J.M.

AUSTRALIE: Zdravím srdečně pro inozce v naději na brzký návrat. M. Sydney

ARGENTINA: Posíláme všem přátelům a krajanům naše v plném slova smyslu vřelé pozdravy a vzpomínky. Jsme uprostřed

léta a nemůžeme na vánoční stromku zapálit ani svíčky-měknou horkem a zhasínají. Postrádáme in timitu našich tichých, bílých vánoce. Zde Štědrý den není svátkem rodiny, ale lidovou veselicí s

hlučícím jazzem místo Gounodovy 'Ave Maria'. Stěží si uvědomujeme tyto slavnostní dny, které snad jen pro nás exulanty jsou

chvilami rozjímání a zvýšené touhy po naší vlasti a všech milých. Necht vánoční strom jim jasně září jako zástava dočasně potlačené, ale neumírající svobody. Dr. J.C. s

rodinou. Buenos Aires

SVÝCARSKO: Srdečné přání vánočního požehnání a naší vzpomínku všem Čechoslovákům po celém světě, hlavně však našim drahým doma, kteří ve svém utrpení budou tento den ještě více na nás vzpomínati...

Rodina Alf. Paara

N. ZÉLAND: Zatím co Vy na vánoce zimu odháníte masáží- my na Zélandě se budem válet na pláži. Čechoslováci z Wellingtonu.

NĚMECKO: O vánocích žije uprchlík v Německu jen vzpomínkou na drahé doma a touží aspon po české knize. Snad se najdou dobří lidé... Posíláme pozdravy a nevzdáváme se naděje V.Z. Ingolstadt, Bavorsko.

CHILE: Krajané vzpomínají na blahé časy republiky a vyslovují naději, že naše vlast brzy okřeje. EK.

TERST: Pozdrav k vánocům a k N.R.: Přejí všem, abychom co nejdříve měli v

bornou RADU S.C.-Sk. F.T.

KANADA: Odhodlanost, statečnost, úspěch v práci a vzájemné porozumění- to je přání tělocvičné jednoty Sokol 'Masaryk' v Montrealu všem Čechoslovákům dobré vůle. Cvičíme každou sobotu a pak si zaplavomo v

basenu. Doufáme, že bratřím a sestrám z Německa a Rakouska se tu bude líbit! Nazdar! Dr. F. Sovčík, starosta

ŠPANĚLSKO: Ze země za Pyrenejemi posílám Vánoční pozdrav prohrátý sluncem a vonící pomeranči. Věřím že brzy zabijeme komunistického býka, jako zde při zápasech. Rád bych vzal to

slunce do svých rukou a šel ko každému z Vás, abych mohl zahrát a posílit naději ve Vašem srdci, že se vrátíme domů. S.Z. Onteniente

AUSTRALIE: Zasílání vánočních pozdravů prostřednictvím 'Č' je krásná myšlenka. Vždyt jsme jedna rodina, jedna krev a všichni stejně se chceme vrátit domů.

Toto Vánoční číslo 'Č' bude důkazem našich společných pout a myšlenek. V horku a těžké práci, s bližícími Vánoce mi vzpomínáme známé i neznámé přátele. Přijměte naše pozdravy a přání k vyplnění lepších zítřků nás všech. Miloš M., Dušan S., Jarda O., Urbanillo

USA: Příjemné svátky, hodně zdaru všetkým Čechoslovákům a hodně dalších úspěchů FCI. P.G. (A.Va.)

VENEZUELA: Těší nás, že máme možnost poslat krajanům v celém světě srdečné vánoční pozdravy. Do Nového roku pak přejeme: sučtování s komunistickými zotročiteli naší drahé vlasti. F.B. Maracaibo.

UPOZORŇUJEME: Toto vánoční číslo 'Čechoslovák' psali většinou čtenáři - domova i zahraničí. (Red.)